

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl.
pentru fie-care publicare.

Ioachim III.

De pe muntele *Atos*, unde șapte-sprezece ani a petrecut în retragere, departe de sgomotul lumii și de reu-tățile lumii, *betrânul* patriarch *Ioachim III.* a plecat la Constantinopol pentru a reocupa scaunul și demnitatea pe care o părăsise înainte cu șepesprezece ani *tinărul* patriarch *Ioachim III.*

Pentru-că pe atunci era relativ încă tinăr, abia de 44 ani, plin de zel și de energie; și cu toate forțele sale intelectuale se pusese să organizase biserica ortodocșă din țerile supuse Sultanului, și să reformeze clerul de sub a sa conducere, dându-i o creștere mai îngrijită și asigurându-i și o viață mai liniștită, scutită de grijile de traiu. Și a început tinărul patriarch *Ioachim III.* să ridice și școle numeroase pe sēma conaționalilor sei, *școle grecesci*, cari și astăzi laudă și preamăresc pe întemeietorul lor. Dar' cum bani în scopul acesta nu se aflau în cassele patriarchatului, zelosul patriarch *Ioachim III.* a început să contracteze împrumuturi și cu împrumuturile s'a încurcat și la finea anului 1883 a fost silit să se retragă din demnitatea pe care o purtase numai cinci ani.

Increderea generală l'a chemat acum de nou la postul avut și *betrânul* patriarch a plecat să-l ocupe.

Cu bucurie va fi primit și cu mare pompă va fi de nou intronizat, pentru-că alegătorii sei așteptă dela el să reieie firul de acolo unde l'a întrerupt înainte cu șepesprezece ani.

Va mai avé patriarchul *Ioachim III.* zelul și energia pe care o avea înainte cu șepesprezece ani? Și preste tot va fi în stare patriarchul *Ioachim III.* să satisfacă tuturor așteptărilor legate de el din partea Rusiei, care a lucrat atât de mult, ca să fie readus de nou în scaunul patriarchal?

Aceste toate sunt lucruri la cari viitorul va răspunde; precum viitorul va da lămuriri și asupra politiceii urmărite din partea Rusiei cu chemarea de nou la demnitatea acesta bisericească a fostului patriarch *Ioachim III.*

Pentru-că e cert, că mâna Rusiei a lucrat mult la alegerea din urmă de patriarch ecumenic; și e știut și aceea, că din partea Rusiei nimic nu se face fără chibzuială politică și fără scop politic. Deocamdată însă numai atâta se știe, că scopul Rusiei, ca protectoară a bisericilor ortodoxe, ar fi *unirea* tuturor bisericilor orientale din statele balcanice. Că sub acesta ce înțelege diplomația rusescă, rămâne să fie lămurit earăși mai târziu.

Dar' nu acesta ne preocupă pe noi, ci sôrtea conaționalilor nostri din Macedonia, supuși și ei patriarchului ecumenic din Constantinopol; sôrtea Românilor resfirați prin Balcani, cari deși au ajuns să aibă câteva școle naționale, grație munificenței statului român și îngrijirii guvernelor române, n'au ajuns încă să-și aibă biserica lor independentă și un cap bisericesc din neamul lor.

E irrelevant deci pentru noi, dacă e adevărat sau nu, că politica Rusiei ar merge în chestia acesta într'acolo, ca biserica *slavă*, — va să zică bulgară și sêrbescă, — să iese biruitoare

asupra bisericii *grecesci*, așa, ca cu timpul patriarchul ecumenic să fie ales din sinul archiereilor aparținători la aceste biserici și nu mai mult dintră Greci; dar' nu pôte să fie irrelevant, că Românii din țerile balcanice aparțin-vor în viitoriu bisericii grecesci, bulgăresci, sau sêrbesci, pentru că în interesul lor și în interesul întregului neam românesc este, să nu aparțină la nici una din ele, ci să formeze biserica separată și independentă, *biserica română*.

Credem deci, că tocmai în urma schimbării făcute în scaunul patriarchal dela Constantinopol, firul pertractărilor începute cu câțiva ani în urmă, pentru numirea unui cap bisericesc pe sēma Românilor de sub stăpânirea Sultanului, ar pute fi reluat; și avem firma convingere, că cei chemați nici nu vor lăsa neîfolosită ocasiunea dată, pentru a câștiga pe sēma conaționalilor nostri din Balcani aceea de ce au mai mare necesitate, — *independența bisericească*.

Sibiu, 19 Iunie n.

Din parlament. Luni s'a început în dieta magiară discuția asupra proiectului de lege despre simplificarea administrației. E ultimul proiect de lege cu care se va mai ocupa parlamentul înainte de a intra în vacanțele de vară. Discuția va ține cam mult, fiind-că opoziția are mult de obiecționat și de dificultat. Votarea proiectului de lege e însă sigură.

Cuota. Dat fiind că chestia cuotei n'a putut fi rezolvată pe cale parlamentară, ear' cu finea lunii Iunie expiră dispoziția luată în privința acesta din partea Coronei, — în ziua primă a lunii Iulie va apăre în ambele ziare oficiale ordinul Monarchului, prin care *cuota* se stabilește pe un nou an înainte în proporția din anul expirat.

„Confiscat!” Acest cuvânt laconic înlocuiescă aproape întregul prim-articol din numărul din urmă al valorosului ziaru național „*Deșteptarea*” din Cernăuți. Multe și crunte adevăruri trebuie că a conținut, dacă censura l'a aflat atât de periculos încât l-a condamnat la — *confiscare!*

Activitatea Slovacilor. Slovaci s'au pus pe lucru din vreme, pentru a pute intra în luptele electorale ce se apropie cu toate forțele de cari dispun. Intr'o conferență ținută de curând au făcut candidările de deputați naționali pentru toate cercurile în cari au prospecte de izbândă; ear' în celelalte cercuri au decis că vor lupta alături cu opoziția.

Plecarea Monarchului din Praga. Maiestatea Sa Monarchul a sosit eri, Marți, la Viena, din lunga călătorie întreprinsă prin Boemia. Plecarea M. Sale din Praga s'a întâmplat Luni. La gară a fost însoțit de mareșalul țerii *Lobkovitz*, de comandantul militar *Fabiny*, primulul Dr. *Srb* și alți dignitari înalți. În fața gării era adunat un număr imens de popor, care a adus puternice și bine simțite aclamări iubitelui Domnitoriu. Inainte de a se urca în tren, Maiestatea Sa a mulțămît de nou primariului Dr. *Srb* pentru grandioasă primire ce i-s'a făcut în Praga. Deodată cu M. Sa au plecat din Praga și ministrii: Dr. *Körber*, *Hartel* și *Rezek*.

Pasivitate sau activitate?

de

Dr. Eugen de Lemény.

II.

Situațiunea în care ne aflăm este cât se pôte mai tristă; națiunea română trântită la pământ, legată la mâni și la picioare — risum teneatis — din partea unui inginer ungar, ajuns cândva din mila sorții ministru de interne al Ungariei. Numai gura, pe care o represintă cele câteva ziare politice, — și-o mai pôte încă folosi, și cu acesta strigă ca din gura șarpelui despre nedreptățile ce i-se întâmplă, strigăte, cari firesc se perd în pustie, pentru-că o parte măricică a lumii nu știe românește; dar' dacă din toate membrele trupului numai gura o putem mișca, trebuie să luptăm deocamdată cel puțin cu această armă, care de altminterlea pusă în mișcare la locul potrivit, *bună-ora în parlament*, nu e de desprețuit.

Că o astfel de situațiune nu e de invidiat, zace la mintea omului; dar' cu toate acestea, nu avem motiv să desperăm. Adevărat că nu am realizat până acum nici un singur punct al programelor noastre naționale, și așa ceva după modul cum ni-am întocmit noi lupta politică, era și imposibil; dar' nici nu am pierdut nimica, fiind-că *de mult timp nu mai avem ce pierde*.

Politicăse nu stăm mai bine de cât acum 53 ani; dar' am trecut printr'o școlă, în care, adevărat că cu paguba noastră, am putut învăța multe; am putut învăța în prima linie să respectăm și păreri cari nu corăspund pe deplin părerilor noastre individuale și să nu strigăm: trădare și corupțiune îndată ce aflăm că unul sau altul dintră frații nostri se călăuzesce de alte principii și nu de cele manifestate în ziarul din care ne primim nutreământ politic.

Dovadă că în timp de 20 de ani am ajuns la priceperea acestei împrejurări, este, că modul de discuțiune a cestiunilor naționale a devenit cu mult mai calm și mai obiectiv, astfel, încât cel-ce se simte îndemnat a contribui cu obolul seu de muncă spirituală la ameliorarea stării noastre politice, nu mai riscă a fi timbrat, fără judecată, de vîndător de neam; și a început a se stabilișă părerea, că toți aceia cari contribuiesc prin publicațiuni de presă la lămurirea situațiunii și discută asupra căilor pe cari am pute scăpa din impasul în care am ajuns, spună în privința ideilor dezvoltate ori și ce, trebuie să fie priviți și tratați ca persoane de bună credință.

Acest rezultat (slăbuț, nu'i vorbă) al unei lupte politice de 1/2 veac mă îmbărbătează și pe mine a-mi spune părerile în privința căilor și mijlocelor, prin cari am pute eși din impasul în care *prin a noastră vină* am ajuns.

Inainte de a mă fi exprimat în acesta privință aflui de lipsă a mă ocupa pe scurt cu o serie de articoli apărută în „*Tribuna*” din Sibiu sub titlul „*adeverata eră nouă*”, de ôrece acolo s'au propagat învățături, pe cari eu din motive pe cari le voi înșira mai jos, le țin de periculoase pentru noi; învățături, cari ne impun datorita să deschidem discu-

ția asupra lor, dacă nu voim, ca era nouă să aducă „carul național în același glod în care „*era veche*” l'a băgat și din care „*era nouă*” vrea să'l scotă.

Autorul acelor articoli (pe care de aici în colo îl voi numi d-nul A.) începe cu comunicarea, că a avut cu mai mulți tineri universitari, cari l'au interviuat, o convorbire, din al cărei cuprins în legătură cu mai mulți articoli apăruti în „*Tribuna*” și în „*Gazeta Transilvaniei*” deduce că o „*eră nouă*” începe sau a început deja în politica noastră națională, care nici decum nu constă într'o schimbare de tactică, cum ar fi bună-ora intrarea în activitate, ci în ruperea cu așa numita politică „*tradițională*”.

Și aici trebuie să băgăm bine de sēmă, pentru-că acesta însemnează o rupere cu trecutul, și prin urmare recunoșcerea împrejurării, că am făcut până acuma o *politică greșită, ceea-ce în mare parte adevărat este*. Dacă însă se pre-tinde dela noi să ne *desavăduim noi pe noi înșine*, părăsind o politică, pe care am urmat-o de zeci de ani, atunci trebuie să ni-se prezenteze și un calcul de probabilitate în privința rezultatelor pe cari le-am pute elupta prin „*era nouă*” și prin ruperea cu politica „*tradițională*”.

D-nul A. deși s'a estins cu espunerile sale pe 8 colône ale „*Tribunei*”, nu numai că nu ni-a dat nici un calcul de rentabilitate politică al erei nouă, dar' nici nu ni-a spus ce înțelege sub „*era nouă*” și în ce ar consta ruperea cu politica „*tradițională*”.

Din espunerile foarte circumspecte ale d-nului A. cred a fi înțeles, că trebuie să ne lăpădam de dinasticismul nostru „*tradițional*”, dar' pe de altă parte să lăsăm revindicarea drepturilor noastre naționale în mila sorții (o concludsiune la care ajungi prin cetirea pasagiului: „*Lucrurile, ce se petrec în internul monarchiei noastre..... pentru ca evenimentele ce se vor desfășura asupra noastră să ne găsescă consolidati etc.*”) ceea-ce nu ar însemna nici mai mult nici mai puțin decât introducerea *fatalismului* în politica noastră națională; ear' că o astfel de tendință nu se pôte admite, așa cred că din cauze de sine înțelese, nu pôte forma obiect de discuție.

Mai aflui în articollii d-nului A. și accente, cari îmi reamintesc puținele momente de glorie și mărire națională, pe cari le-am ajuns în jugul îndeșositor sub care gemem de un mileniu, cari în legătură cu pomenirea numelor lui *Horia* și *Iancu* îți fac impresiunea ca și cum (pentru-ca să fiu și eu foarte diplomatic și circumspect) dl A. crede revindicarea drepturilor noastre naționale, mai bine zis realizarea aspirațiunilor noastre, posibilă prin punerea în activitate a forței brute inerente poporului român; în această părere mă întăresce împrejurarea, că dl A. se exprimă într'un mod așa zicend disprețuitor în privința luptei parlamentare naționale, pe care o pōrtă Cehii pentru realizarea aspirațiunilor lor naționale, o luptă intensivă și cu succes purtată, cu care lupta noastră de pe hârtie, cu litere și negrăla, pe care o purtăm în mod prea consecuent cu „*șovinismu maghiar*”, în urma impotenței sale evidente, nici nu se pôte asemena,

Formula d-nului A. în urma celor espuse mai sus este deci următoarea: Grație și drepturi nu mai cerșim, pentru-că am cerșit destul și de ore-ce am cerșit fără rezultat, basându-ne pe „loialitatea noastră tradițională“, nu mai cerșim dela suveran, dar' tot cerșim dela sôrte, care de sigur va produce evenimente cari vor face, ca paserea redobândirii drepturilor sau mai bine zis a realizării aspirațiunilor noastre naționale, să ne sbôre în gură friptă gata.

Aceste evenimente, cari pôte nu vor veni, ear' dacă vor veni, cine știe când vor veni, trebuie să ne afle consolidati; prin urmare să ne strângem rëndurile (o frasă pe care o cetesc de vre-o 15 ani în toate foile noastre, fără ca să se fi indicat măcar o singură dată calea pe care am puté ajunge la consolidarea — pe semne de toți dorită).

Cele precedente sunt, după cât am înțeles, cuintesența articolilor Domnului A.

Înainte de a intra în discuțiunea formulei Domnului A. află de lipsă a mă lămuri cu D-sa în privința mai multor noțiuni și concepțiuni, o lămurire fără de care o discuțiune roditoare ar fi imposibilă.

„Asociațiunea“ la Sibiu.

Cu ocaziunea tinerii adunării generale a „Asociațiunei“, care, cum se știe, va avea loc anul acesta în Sibiu, la 21 Septemvrie n. și zilele următoare, se va aranja și o petrecere populară, care promite de pe acum succes strălucit. Comitetul special, însărcinat cu aranjarea petrecerii și pus sub conducerea dlui Dr. Leményi a lansat în scopul acesta un apel călduros, de următorul cuprins:

Apel:

Din ziarele noastre ați aflat de sigur, că „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului roman“ proxima adunare generală și-o va ține în Sibiu, la 21 și 22 Septemvrie a. c., adică la Sf. Maria-mică și ziua următoare.

În această ocazie de câțiva ani încôce s'au obicinuit a se aranja de către inteligența din partea locului festivități social-culturale, cari se lase urme trainice în inima tuturor participanților. Așa s'a urmat la Lugoj în 1896, la Mediaș în 1897, la Beiuș în 1898, la Deva în 1899 și la Băile-Herculane în 1900; tot astfel ar trebui să se întâmple și la Sibiu, dar' mai cu seamă aici, căci în ținutul acestui oraș avem o populațiune bine situată și inteligentă și o clasă cultă (preoți, învățători, notari, economi, fruntași etc.), cari au dat dovezi, că știu a se însuflă pentru o viață culturală românească.

Culmea festivităților aranjate din incidentul adunărilor generale a format-o fără îndoială, totdeauna, petrecerea populară. Pentru acest motiv conferența inteligenței din

Sibiu și jur, convocată de comitetul despărțământului „Sibiu“, ținută în 7 Iunie a. c., a decis, ca și de astă-dată să se aranjeze o petrecere populară, la care să iee parte popor din toate comunele din jurul Sibiului în o periferie cât mai mare.

Realizarea acestei de inimi înălțătoare festivități atrină exclusiv dela zelul ce vor desvolta bărbații nostri inteligenți domiciliați la sate, în particular d-văstră.

Scopul e nobil, pentru acest motiv ne luăm îndrăznélă a vă ruga, ca să ne dați concursul d-văstre, fără de care zădarnică este totă truda noastră, a acestora dela oraș.

Nu cerem lucruri imposibile, nici chiar costisitoare. Tot ce vă cerem este, ca pe 22 Septemvrie st. n., să veniți la Sibiu și să aduceți cu d-văstră sau să îngrijiți să vină, pe spesele lor sau cu ajutor străin câteva părechi de ômeni însurați (bărbați și femei), fete și feciori, cari să participe la petrecerea populară, bine înțeles, toți îmbrăcați în costume originale, așa cum se pörta în comuna d-văstră. Perhoreascăm tot ce nu este original românesc; nu vrem a ne fâli cu lucruri străine.

Jertfa, ce cerem, este mică; așa credem, că atâta se pôte presta în interesul culturii naționale, pentru mărirea prestigiului nostru național.

Pentru deplina d-văstre orientare ne luăm voie a vă comunica, că petrecerea populară se va ține în orele de după amiază și se va termina la orele 7 sêra. Ea va decurge astfel: Mai întâiu se va face o grupare a poporului după comune, care se va fixa prin fotografare într'un tablou artistic, apoi se vor produce jocuri naționale pe lângă acompaniare de muzică, în fine se vor distribui mai multe premii acelora cari vor avea cele mai frumoșe și mai curate costume românești, caracteristice ținutului nostru și 1000 esemplare cărți de cuprins instructiv și distractiv.

Afară de petrecerea populară se vor mai aranja și alte festivități, anumit în sala cea mare dela Gesellschaftshaus. E de dorit, ca și acestea să aibă un colorit cât se pôte de românesc, de aceea s'a decis, ca sala dela Gesellschaftshaus să fie decorată pentru zilele de 21 și 22 Septemvrie st. n. a. c. cu obiecte de manufactură populară, să formeze o mică expoziție românească. Și acest scop îl vom puté ajunge numai așa, dacă d-văstră ne veți pune la dispoziție mai multe astfel de obiecte: covore, mășărițe, ștergare, fețe de perini, câtrinte și alte asemenea, cari toate se vor înăpoia în cea mai bună rînduială.

Reușita festivităților din 21 și 22 Septemvrie st. n. a. c., după-cum vedeți, atrină foarte mult dela d-văstră. O minută nu ne îndoim despre zelul d-văstre și avem ferma credință, că ne veți da tot concursul, atât pentru petrecerea populară, cât și pentru espoziția de manufactură țerănescă, respective pentru decorarea sălii dela Gesellschaftshaus.

Pentru a ne puté orienta, veți binevoi a ne comunica cel mult până în 15 August st. n. a. c.: 1. din comuna d-văstre câte părechi vor lua parte la petrecerea populară, indicând și numele lor și 2. ce fel de manufacturi și

câte ne puteți pune la dispoziție, cari trebuiesc până la 10 Septemvrie st. n. a. c. trimise pe adresa „Asociațiunii“ în Sibiu, strada Morii nr. 8, provăcut fiind fiecare obiect cu numele proprietarului și al trimițătorului, scris pe carton și cusut.

În fine vă rugăm, ca să ne încunoștințați cel mult până în 1 Iulie st. n. a. c., dacă puteți primi ori nu acest angajament, pentru noi de atâta valoare.

Primiți, vă rugăm, asigurarea distinselor noastre stime.

Comitetul aranjator, secțiunea petrecerii populare.

Scrisore din Cohalm.

Relațiile țeranilor Cohălmieni. — Însămătatea producțiilor teatrale la noi. — Reușita ultimei petreceri. — Să auzim de bine.

— 9 Iunie n.

În ziua a doua de Rosalii a avut loc în Cohalm la hotel „Soare“ o producție teatrală-declamatorică, aranjată de tinerii țărani în frunte cu învățătorul local Z. Borcoman.

După-ce o petrecere în Cohalm are mult mai mare însemnătate decât în genere i-se atribue, — sper, nu-mi va lua nime în nume de rău faptul, că-mi iau voia a face unele reflexii în ce privește ultima producție și decursul ei.

E știut că Cohalmul e un orașel ai cărui locuitori sunt parte Sași, parte Români. Sașii favorizați de sôrte și regim, natural, au fost și sunt superiori Românilor. Încă nainte-vreme pe lângă că erau agricultori, aproape fie-care din Sași era și meseriaș. Din cauză însă, că aici în Ardeal nu-și puteau valida așa bine produsele, fie-care Sas își transporta marfa în România, de unde venia pe urmă cu frumoșe venit. Tocmai prin împrejurarea, că era foarte bine plătită marfa sa, el își neglija economia, ocupându-se aproape exclusiv cu ramul industrial ce-l cultiva. Mare parte au rupt definitiv cu plugăritul vîndându-și moșiile Românilor cohălmieni.

Prin o întorsătură defavorabilă însă, (închiderea vamei, respective urcarea dărei impositelor în România) venitul lor s'a redus subit și în mod foarte însemnat. Economie nu puteau purta din cauză că-și vînduseră moșiile Românilor și est-mod scăpătând, azi mulți Sași Cohălmieni sunt inferiori Românilor în respect economic.

Psichice, Românii din Cohalm — deși quasi orașeni — stau pe nivel identic cu Românii din jur. Atât ar fi döră deosebirea că ei au fost între primii, cari cu ajutorul ômenilor de bine au început mișcări pe teren cultural-social prin aranjarea producțiilor teatrale. Puținul ce s'a făcut încă e de domeniul trecutului recent.

Un mic efect s'a resimțit, căci și prin comunele vecine s'au aranjat mereu producții și deșteptându-se un gust ôreș-care de citit s'a stărut și se stăruiesc și azi, pentru înființarea bibliotecelor populare!

Cu o vorbă, s'a inaugurat o mică dar' de nădejde eră culturală.

*

Cohalmul, ca orașel și residență tractuală, totdeauna ca punctul de gravitație al jurului, e singurul loc de convenire acomodat, pentru puțina noastră inteligență. Acesta constă exclusiv din preoți și învățători; un singur alt inteligent — durere — nu putem remarca. În consecință viața socială lipsescă aproape cu deservărire. Singura ocazie ce ne întrunesc (totdeauna în număr defectuos) e câte-o mică producțiune, aranjată și aceea de țărani, lipsind total diletanții inteligenți.

O mică producție aranjată de noi, e identică în ce privește rezultatul moral, cu o altă producție în stilul maxim și aranjată în alte centre românești mari binecuvîntate de D-zeu.

O petrecere în Cohalm e împrejurarea ce ne întrunesc pe toți, e ocazia când putem și noi gusta nițel din hrana snflătescă ce-o servesc convenirile sociale, și care aliment psihic e neapărat de lipsă unui om pretins cult; e singura ocazie când putem schimba idei, ne putem întări reciproc în sentimentul național și când în sfârșit ne putem distraje românește!

(Va urma).

Din tractul Lupșei.

Ponor, 1 Iunie 1901.

Între vâile încântătoare ale munților bogați în aur, argint și sare ai Transilvaniei multe și frumoșe comune românești sunt. Numeroșe din ele sunt însă împrăștiate, răs-firate, cu stânci și căi prăpăstioșe, unde călătorul numai cu anevioie pôte străbate și unde scrutătorului naturii i-se ofer unele dintre cele mai frumoșe romantice și admirabile priveliști.

Ascunse prin vâile munților acestor comune rar li-se dă ocaziune de serbări mai momentuoșe, cari să aducă variație în viața lor preocupată de greul trainului și al birurilor mari.

Între ocaziunile acestea cele mai solemne și însuflețitoare sunt cele împreunate cu acte religioșe. O astfel de serbare avu și opidul nostru *Ofenbaia*, reședința protopresbiteratului *Lupșei*, situată în o vale romantică de partea dreaptă a Arieșului, — unde conform convocătorului oficiului protopresbiteral din 1 Maiu a. c. Nr. 358, Duminecă în 27 Maiu st. v. s'a ținut sinodul protopresbiteral ordinariu al tractului Lupșa.

Deja din ziua premergătoare s'au arătat prin opidul *Ofenbaia* unii membri mai zeloși, atestând ôre-cum că mîne are să fie mare serbare.

Sinodului protopresbiteral i-a premers serviciul divin celebrat cu mare pompă de M. O. D. adm. prot. *Vasilie Gan* cu asistența preoților *Nestor Manciu* (*Ocolizul-mare*) *Vasilie Rușdea* (*Posaga-de-jos*); *Laurențiu Ciorbea* (*Ponor*) și *George Lazar* din Valea Geogelului. Răspunsurile liturgice le-au dat renumiții învățători cântăreți, *Nicolau Fodorean*, *Andrieu Muntean* și *Vasilie Jina*.

După terminarea sfintei iiturgii s'a oficiat un parastas pentru sufletul de pie memorie răposatului protopresbiter *Ioan Danciu*,

FOIȘORA

Să-l urmăim!...

de Henryk Sienkiewicz.

(Urmare și fine.)

Vedenia nu mai apăru nici în ziua următoare.

Bolnava era înviorată, căci Timon, îngrijat de sănătatea fiicei sale și speriat de o scrisore a lui Cinna, părăsise în grabă Alexandria și sosise din Cesarea, spre a revede pentru cea din urmă oră pe micul său copil.

Speranța începuse să între în sufletul lui Cinna, dar' el tot nu îndrăzne să i-se încredă.

În Alexandria, și în pustie, se întemplase asemenea intervale între vedeniile cari distrugau pe Antea, dar' numai de o zi, și nu de două.

Cinna atribuia deci ușurarea de față sosirii lui Timon și impresiunii, pe care ținera femeie o păstrase dela supliciu, impresiune atât de adîncă, încât Antea nu mai vorbea despre altceva, nici chiar tatălui ei.

Acesta asculta cu băgare de seamă, fără să răspundă, și cugeta, întrebând cu grije

asupra doctrinei Nazarineanului, despre care Antea nu știa decât ceea-ce îi spusese procuratorul.

Din ce în ce ea se simțea mai bine, mai cu putere, și o rază de speranță se aprindea în ochii săi când ora amiezului trecea fără incidente. În mai multe rînduri numi aceea zi fericită și ceru sofului ei să o însemneze.

Afară era o zi tristă și întunecată. Din norii plumburii cădea fără încetare o ploie, îmbeșugată la început, apoi măruntă, rece, pătrunțătoare.

Numai spre sêră cerul se lumina și marele disc al sôrelui îmbracă în purpură și în aer norii, stâncile cenușii ale pustiei, marmura albă a porticelor vilelor, afundându-se apoi în abisurile Mediteranei.

În schimb în dimineața următoare timpul fu măreț. Ziua promitea să fie căldurosă; dar' dimineața era recoroșă, cerul fără pic de nor, și pământul atât de inundat de strălucirea azurului, încât toate obiectele păreau colorate prin ele însele în nuanța azurului.

Antea propuse să fie transportată sub smochinul ei favorit, care domina totă colina, pentru a se bucura de priveliștea strălucitorului peisaj și a orizontului albastru.

Cinna și Timon, fără a se depărta un

pas de literă, pândiau cea mai mică schimbare în trăsăturile feței bolnavei.

Observară o vagă neliniște produsă de așteptare, dar' nimic din acea frică înspăimîntătoare care o cuprindea de obicei la apropierea amiazului. Astăzi, ochii îi erau mai limpezi și obraji îi erau colorați într'o nuanță trandafirie.

De aci înainte Cinna îndrăznia să spere câte odată, că soția sa ar puté să se vindece, și la acest gând, când îl cuprindea dorința să se arunce la pămînt, să verse lacrimi de bucurie și să binecuvinteze pe zei, când i-se stringea inima la gândul că pôte era cea din urmă licărire a unei lămpi ce se va stinge în curînd.

Voind cu ori-ce preț să-și întărească speranța, își întorcea câte odată ochii spre Timon; dar' și acesta avea fără îndoială același gând, căci căuta să ocolască privirea lui Cinna.

Nimeni nu aduse vorbă de apropierea amiazului. Dar' Cinna, care nu înceta să urmărească înaintarea umbrei, își simți inima bătînd cu putere când o vădu făcîndu-se din ce în ce mai scurtă.

Rămăsese astfel cufundați într'un fel de visare, și cea mai puțin neliniștită părea în-sași Antea.

Culcată pe litiera descoperită, cu capul așezat pe perină de purpură, ea aspira cu deliciu emanațiunile înviorătoare, pe cari adierea ușoră a vîntului le aducea dinspre apus, dinspre mare.

Dar' către amiază această adiere conținu, pe când căldura se măria. Mirodeniile, încălzite de sôre, răspîndeau un miros îmbătător.

Pe de-asupra unui stof de didiței pluteau fluturări pestriți. Mici șopârle, obicinuite cu această literă și cu acești ômeni, eșiau fără temă din crăpături, dar' totuși stăteau pînditoare. Întreg pămîntul se odihnea, sub influința luminei și căldurei, sub somnul senin al firmamentului de azur.

Timon și Cinna păreau a se afunda și ei în pacea de pretutindeni. Ca cuprinsă de somn, bolnava își închise pleoapele și un suspin adînc eșit din pieptul ei turbură tăcerea.

În timpul acesta Cinna observă că umbra sa își perduse forma prelungă și se opri pe picioarele sale.

Era amiazul.

Deodată Antea deschise ochii și zise cu glas schimbat:

— „Caius, dă-mi mîna!“

El se ridică repede, cu sângele înghețat în vine: grozavul moment al vedeniilor se apropia.

Vasiliu Jina
înv. t.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica acésta Redacția nu primesce răspunderea.

Nr. 282.

[85] 2-3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Inuri, în protopresbiteratul Albei-Iulia, se escrie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch sunt cele fasonate în cōla B. pentru întregirea venitelor preoțesci dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile concursuale la subsemnatul oficiu protopresbiteral instruite conform normelor din vigōre în termenul amintit și au a se prezenta înainte de alegere în vre-o Duminecă sēu sērbătōre în biserică spre a cânta respective a celebra și cuvēnta.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Alba-Iulia, 26 Maiu, 1901.

Florian Rusan
adm. protopresb.

Nr. 390/1901.

[84] 3-3

Concurs

Pentru întregirea postului de preot în parochia de clasa a III-a vacantă Hălmeag se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în cōla B. pentru întregirea venitelor dela stat, despre cari concurenții și pot lua informațiuni dela comitetul parochial și dela oficiul protopresbiteral.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile instruite conform normelor în vigōre subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul amintit.

Hălmeag, în 21 Maiu, 1901.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Cohalm, în conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau D. Mircea
protopop.

La **Librăria Tipografiei archidiece-sane** în Sibiiu se află de vëndare:

Introducere în contabilitate

și

Contabilitatea
în partidă simplă

de

I. C. Panțu

profesor la școala superiōră de comerciu.

Prețul 2 corōne.

Din **Tipografia și librăria archidiece-ană, Sibiiu**, se pōte procura

Din vremuri apuse,

de

Iudita Secula n. Truța.

Broș. à 50 cr.

In **Tipografia archidiece-sană** a apărut:

ACAFTISTUL

Preasāntei

Nāscātōre de Dumneḃeu

și

alte rugăciuni

urmate de Sinaxarin pentru tot anul și Pāschālie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl.	— 85
jumătate pānză . . . „	1.05
în piele roșie . . . „	1.25
Ediția fină în piele nēgră . . . „	2.—
piele chagrin . . . „	2.60
în mătase . . . „	3.85

Se află de vëndare la

Librăria Tipografiei archidiece-sane, Sibiiu.

La **Librăria archidiece-sană** se află spre vëndare următōrele icōne:

Ingroparea Domnului (Aer)

Mărimea 56/68 cm.: simple	21 cor.,
fine	27.40 cor., tōrte fine 39.20 cor.
Mărimea 63/79 cm.: simple	27.40 cor.,
fine	39.20 cor., tōrte fine 48.40 cor.
Mărimea 74/100 cm.: simple	39.20 cor.,
fine	48.40 cor., tōrte fine 70 cor.
Mărimea 82/120 cm.: simple	48.40 cor.,
fine	70 cor., tōrte fine 98 cor.
Mărimea 110/140 cm.: simple	67.20 cor.,
fine	89.60 cor., tōrte fine 117.60 cor.

Anuarul I

al

„**Reuniunei sodalilor romāni din Sibiiu**”

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Cuprinde unele date dela întemeierea ei pān la 31 Decembre 1899.

Se află de vëndare cu prețul 1.20 cor. plus 20 bani porto la

Librăria Tipografiei archidiece-sane.

Dela **Librăria Tipografiei archidiece-sane** în Sibiiu se pōte procura

Bustul lui Șaguna

— vārsat în gyps —

cu prețul de **3 corōne.**

La **Librăria Tipografiei Archidiece-sane** se află de vëndare:

Ce-i cerul de Camille Flammarion C. 1.50

Din romanul unei vieți, de Stefan

Brăborescu

trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10 bani mai mult.

Metropolia

Romānilor ortodocși din Ungaria și Transilvania

Studiu istoric

despre reînființarea Metropoliei, dimpreună cu o colecțiune de acte.

Din însărcinarea Consistoriului metropolitan de

Dr. H. Pușcariu

archimandrit, vicariu arhiepiscopesc, vice-președinte al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

Prețul: broș. **6 cor., leg. 7.70, 8.20 și 9.50 cor.**

Se pōte procura dela

Librăria tipografiei archidiece-sane Sibiiu.

Pentru pacienții de stomach!

Tuturor cari în urma răcelii ori a prea marei împovărări a stomachului sau prin consumareade mănăcări greu de mistuit prea reci ori prea calde sau prin un traiu neregulat și-au contras bōle de stomach, precum:

Catar de stomach, Sgârceiuri de stomach, Dureri de stomach, Mistuire grea sau astupare de stomach li-se recomandă un bun mijloc de casă, ale cărui rezultate escelente de mulți ani sunt deja probate. Acesta este:

Vinul de buruieni al lui Hubert Ullrich.

Acest vin este preparat din buruieni renumite și recunoscute ca tāmăduitoare, cu vin bun; întărește și înviorēză organismul de mistuire al omului. Vinul de buruieni delătūră conturbațiile de mistuire și influințēză puternic asupra noiei formări de sânge sântos.

Prin întrebuițarea regulată a vinului de buruieni bōlele de stomach vor fi curate încă în formare. Sē nu întârzie nime dar a-l folosi încă de cu vreme. Simptome, ca: **dureri de cap, rigăeli, arsuri în stomach, inflamații, amețeli cu vomări**, cari la pacienți cu suferințe învechite apar cu atât mai vehement, dispar adesea după câte-va beuturi de vin de buruieni.

Constipațiile cu urmările lor neplăcute, **maladii, dureri colice, bătăi de inimă, insomnie**, precum și conglomerarea sângelui în ficat, splină și suferințele hemoroidice de multe-ori se delătūră iute cu vinul de buruieni. Vinul de buruieni delătūră mistuirea grea și depărtēză prin un scaun ușor materii stricate din stomach și intestine.

Fața palidă și slabă, anemia și slăbiciunile sunt de obicei urmările unei mistuiri rele a formării insuficiente de sânge și a stării bolnăvicioase a ficatului. **Lipsa de apetit și reaua dispoziție**, precum și **durerile de cap și noptile perdute (insomnie)** consumă adeseori încetul cu încetul multe persoane. Vinul de buruieni dă slăbetei puterii de traiu un nou și prospēt impuls. Vinul de buruieni mărește apetitul, ajută mistuirea și nutrirea, ușurēză formarea și schimbarea materiei, înlesnește formarea sângelui, calmēză nervi escitați și creēză nouă voe de viețā. Nenumērate scrisori de recunoștință și mulțamită dovedesc acestea.

Vinul de ierburi se află de vëndare în sticle fl. 1.50 și fl. 2.— la farmaciile din Sibiiu, Turnișor, Seliște, Ocna, Slănnic, Șeica-mare, Nocrich, Avrig, Tâlmaci, Boița, Cismădie, Poplaca, Gurariului, Jina, Poiana, Mercurea, Călnic, Loman, Pianul-de-sus, Petrișfalău, Sebeșul-săseș, Vinul-de-jos, Daia, Spring, Vingară, Ohaba, Beșineu, Mihail, Teiuș, Blaj, Pânade, Tapu, Medias, Blăjeș, Sân-Mărtin, Ibașfalău, Basna, Agnita, Cînceu-mare, Boholt, Făgăraș, Beclean, Cămpulung, Rîmnic-Vâlcea, Cudjir, Orăștie, Deva, Hunedoara, Hațeg, Lunca, Puș, Ohaba, Ponor, Alba-Iulia etc. — precum și în tōte celelalte localități mai mari și mai mici din Ardel, Ungaria și Austria.

Farmaciile din Sibiiu trimit 3 și mai multe sticle de vin cu prețurile originale în tōte localitățile din Austro-Ungaria.

Păziți-vē de falsificări!

Sē se cēră anumit:

Vinul de buruieni al lui Hubert Ullrich.

Vinul meu nu este o medicină secretă. Părțile lui constitutive sânt: Vin de Malaga 450,0, Spirt de vin 100,0, Glycerin 100,0, Vin roșu 240,0, Sirup de fragi 150,0, Sirup de cireșe 320,0, Coacăză, Anis, Rădēcina „Helen”, iarba ferului americană, Rădēcina „Entianus”, „Kalmus” à 10,0. Tōte aceste se amestecă.

un. dcm. [21] 10-11

Tragerea irevocabilă la
25 Iunie 1901.

Losuri „Concordia”
à 1 corōnă

Căștigul principal
corōne 30.000 corōne

recomandă:
Casa de schimb a inst. „Bodencredit”
în SIBIIU.

Nr. 76 8—